

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Labinlima

Daniel Kabanata Dalawa - Buod at Konklusyon, Ikalawang Bahagi

Jeff Pippenger

2023-12-10

Sa katapusan ng Hulyo 2023, ang tinig sa ilang ay nagsimulang sumigaw sa mga patay na tuyong buto, gaya ng kinakatawan sa ginawa ni Daniel nang pumunta siya kay Ariocho at ipinaalam sa kaniya na naunawaan na niya ang "lihim." Si Daniel, kaugnay nina Hananiah, Mishael, at Azariah, ay kumakatawan sa sugo ni Elias, at ang mensaheng Elias ay nagsasaad na, nauunawaan man o tinatanggap ito ng bayan ng Diyos o hindi, sila ay nasa ilalim na ng sumpa.

At ngayon, O kayong mga saserdote, sa inyo ang utos na ito. Kung hindi kayo makikinig, at kung hindi ninyo ipapasapuso na bigyang kaluwalhatian ang aking pangalan, wika ng Panginoon ng mga hukbo, magpapadala ako ng sumpa sa inyo, at susumpain ko ang inyong mga pagpapala; oo, isinumpa ko na ang mga iyon, sapagkat hindi ninyo ito ipinapasapuso. Malakias 2:1, 2.

Ang mga "saserdote" sa mga huling araw, ayon kay Pedro, ay ang bayang tipan ng Diyos na dating hindi ang bayang tipan ng Diyos. Sila yaong kumain ng "nakatagong aklat" nang bumaba ang makapangyarihang anghel ng Apocalipsis labing-walo noong Setyembre 11, 2001. Gayunman, ayon kay Malakias, sila ay sinumpa.

Kung tunay nga na natikman ninyo na ang Panginoon ay mapagbiyaya. Sa kaniya, na nilalapitan ninyo, na tulad sa batong buhay, na tunay na itinakwil ng mga tao, ngunit hinirang ng Diyos at mahalaga, kayo rin, na gaya ng mga batong buhay, ay itinatayong isang bahay na espirituwal, isang banal na pagkasaserdote, upang maghandog ng mga hain na espirituwal, na kalugud-lugod sa Diyos sa pamamagitan ni Jesucristo. Kaya't nasa kasulatan din, Narito, naglalagay ako sa Sion ng isang pangunahing batong panulukan, hinirang, mahalaga; at ang sumasampalataya sa kaniya ay hindi mapapahiya. Sa inyo ngang mga sumasampalataya, siya'y mahalaga; ngunit sa mga masuwayin, ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo, siya rin ang naging ulo ng panulukan, at batong katitisan at malaking batong ikinababagsak, sa mga natitiod sa salita, sapagkat sila'y masuwayin, na sa bagay ding ito ay itinalaga rin sila. Ngunit kayo ay isang lahing hinirang, isang maharlikang pagkasaserdote, isang banal na bansa, isang bayang natatangi; upang inyong ipahayag ang mga kapurihan niya na tumawag sa inyo mula sa kadiliman tungo sa kaniyang kagila-gilalas na liwanag; na noong una ay hindi bayan, ngunit ngayo'y bayan na ng Diyos; na dating hindi nakatanggap ng kahabagan, ngunit ngayo'y nakatanggap ng kahabagan. 1 Pedro 2:3-10.

Ang mga "saserdote" ng mga huling araw ay yaong "natikman na ang kabutihan ng Panginoon." "Noong una" sila ay "hindi bayan, ngunit ngayo'y bayan ng Diyos." Sila ang mga nakasumpung ng "batong buhay," na "tunay na itinakwil ng mga tao, ngunit hinirang ng Diyos at mahalaga." Ang batong iyon ay ang "pitong ulit" ng Levitico dalawampu't anim, na "itinakwil" ng mga "tagapagtayo" ng kilusang Millerita noong 1863. Ang mga "tagapagtayo" na Millerita ay nagtayo

ng isang templo sa loob ng apatnapu't anim na taon mula 1798 hanggang 1844, ngunit pagkatapos noon ay pinili nilang tanggihan ang "pagdami ng kaalaman" hinggil sa "pitong ulit" na dumating noong 1856.

Napahamak ang aking bayan dahil sa kakulangan ng kaalaman; sapagkat itinakwil mo ang kaalaman, itatakwil din kita, upang hindi ka maging saserdote sa akin; yamang iyong kinalimutan ang kautusan ng iyong Diyos, kalilimutan ko rin ang iyong mga anak. Kung paanong sila'y dumami, gayon din sila'y nagkasala laban sa akin; kaya't gagawin kong kahihyan ang kanilang kaluwalhatian. Oseas 4:6, 7.

Ang mga "saserdote" ng mga huling araw ay tinanggap ang mensahe ng "pitong ulit" nang sila'y pinatnubayang pabalik sa mga dating landas ng Adventismo pagkaraan ng Setyembre 11, 2001. Natikman nila ang mensahe ng nakatagong aklat, at ito ay "mahalaga." Gayunman, sinasabi ni Malakias na ang mga saserdote ng mga huling araw ay "sinumpa," at siyempre, ang "pitong ulit" ay isang sumpa. Sila ay nasa ilalim ng sumpa ng "pitong ulit," sapagkat inulit nila ang mga kasalanan ng kanilang mga ama. Sinasabi ni Malakias na nilapastangan ng mga saserdote ang pangalan ng Diyos sa pamamagitan ng paghahandog ng isang "maruming hain." Ang hain na iyon ay ang hula hinggil sa Hulyo 18, 2020.

Sapagkat mula sa pagsikat ng araw hanggang sa paglubog nito ay magiging dakila ang aking pangalan sa gitna ng mga bansa; at sa bawat dako ay maghahandog ng insenso sa aking pangalan, at ng isang dalisay na handog; sapagkat dakila ang aking pangalan sa gitna ng mga bansa, wika ng Panginoon ng mga hukbo. Ngunit nilapastangan ninyo ito sa inyong pagsasabi, Ang hapag ng Panginoon ay nadungisan; at ang bunga nito, maging ang pagkain nito, ay hinahamak. Sinabi rin ninyo, Narito, kay pagkapagod nito! at inismid ninyo ito, wika ng Panginoon ng mga hukbo; at dinala ninyo ang nilapa, ang pilay, at ang may sakit; gayon kayo nagdala ng handog: tatanggapin ko ba ito mula sa inyong kamay? wika ng Panginoon. Ngunit sumpain ang mandaraya na may lalaking hayop sa kaniyang kawan, at nanata, subalit naghahandog sa Panginoon ng isang bagay na may kapintasan; sapagkat ako'y Dakilang Hari, wika ng Panginoon ng mga hukbo, at kakilakilabot ang aking pangalan sa gitna ng mga bansa. At ngayon, kayong mga saserdote, ang utos na ito ay para sa inyo. Kung hindi kayo makikinig, at kung hindi ninyo isasapuso na magbigay ng kaluwalhatian sa aking pangalan, wika ng Panginoon ng mga hukbo, magpapasapit ako ng sumpa sa inyo, at susumpain ko ang inyong mga pagpapala; oo, isinumpa ko na ang mga iyon, sapagkat hindi ninyo ito isinapuso. Narito, sisirain ko ang inyong binhi, at ikakalat ko ang dumi sa inyong mga mukha, maging ang dumi ng inyong mga banal na kapistahan; at kayo'y aalisin na kasama nito. At malalaman ninyo na sinugo ko ang utos na ito sa inyo, upang ang aking tipan ay mapasakay Levi, wika ng Panginoon ng mga hukbo. Malakias 1:11-2:4.

Ang tipan kay Levi ay sagisag ng katapatan ng mga Levita sa pagsubok ng larawan ng hayop sa panahon ng paghihimagsik dahil sa gintong guya ni Aaron. Ang mga Levita sa aklat ni Malakias, na pinadadalisay ng Sugo ng Tipan, ay pinadadalisay upang maghahandog ng "isang handog" sa katuwiran. Ang handog ay ang mensahe ng pangalan ni Cristo, na siyang Kanyang likas.

Ang kadiliman ng maling pagkaunawa sa Diyos ang bumabalot sa sanlibutan. Ang mga tao ay nawawalan ng kaalaman tungkol sa Kanyang karakter. Ito ay hindi nauunawaan nang wasto at mali ang pagbibigay-kahulugan dito. Sa panahong ito, isang mensahe mula sa Diyos ang dapat ipahayag, isang mensaheng nagbibigay-liwanag sa pamamagitan ng impluwensiya nito at nagliligtas sa pamamagitan ng kapangyarihan nito. Ang Kanyang karakter ay dapat ipakilala. Sa kadiliman ng sanlibutan ay dapat sumikat ang liwanag ng Kanyang kaluwalhatian, ang liwanag ng Kanyang kabutihan, awa, at katotohanan.

Ito ang gawaing ibinalangkas ng propetang Isaias sa mga salitang, "O Jerusalem, na nagdadala ng mabuting balita, itaas mo ang iyong tinig nang may lakas; itaas mo ito, huwag kang matakot; sabihin mo sa mga lungsod ng Juda, Narito, ang inyong Diyos! Narito, ang Panginoong Diyos ay darating na may malakas na kamay, at ang Kanyang bisig ay maghahari para sa Kanya; narito, nasa Kanya ang Kanyang gantimpala, at ang Kanyang gawain ay nasa harap Niya." Isaias 40:9, 10.

"Ang mga naghihintay sa pagdating ng Kasintahang Lalaki ay nararapat na sabihin sa mga tao, 'Narito ang inyong Diyos.' Ang mga huling sinag ng mahabaging liwanag, ang huling mensahe ng awa na ipagkakaloob sa sanlibutan, ay isang pagbubunyag ng Kanyang likas na pag-ibig. Ang mga anak ng Diyos ay nararapat na ipamalas ang Kanyang kaluwalhatian. Sa kanilang sariling buhay at likas ay nararapat nilang ibunyag kung ano ang ginawa para sa kanila ng biyaya ng Diyos." Christ's Object Lessons, 415.

Ang mga saserdote ni Malakias ay naghain ng handog na nagdungis sa pangalan ng Diyos. Ang handog ay sumasagisag sa isang mensahe, at ang mensahe ng Nashville noong Hulyo 18, 2020, ay isang nadungisang handog. Ito ay nadungisan ng mapanghimagsik na pagwawalang-bahala sa makahulugang utos na "hindi na dapat magkaroon ng panahon," na ibinigay mismo ni Cristo sa ikasampung kabanata ng Apocalipsis.

At ang anghel na nakita kong nakatayo sa ibabaw ng dagat at sa ibabaw ng lupa ay itinaas ang kaniyang kamay sa langit, at sumumpa sa pamamagitan ng nabubuhay magpakailan-kailanman, na lumikha ng langit at ng mga bagay na naroroon, at ng lupa at ng mga bagay na naroroon, at ng dagat at ng mga bagay na naroroon, na hindi na magkakaroon ng panahon. Apocalipsis 10:5, 6.

Ang "hain ng katuwiran" na kinakatawan ng mga Levita sa ikatlong kabanata ng Malakias ay tulad ng isang hain noong mga araw na una, at ito'y kumakatawan sa isang mensahe. Ang "mga taóng una" ay kumakatawan sa kalinisan ng mensaheng siyang nagbunga ng unang pagkakadismaya sa kasaysayan ng mga Millerita. Ang nadungisang hain ay kumakatawan sa nadungisang mensahe ng Hulyo 18, 2020; gayunman, ito'y nananatiling isang paralelong kaganapan.

At siya'y mauupo na parang tagadalisyay at tagapaglinis ng pilak; at kaniyang dadalisayin ang mga anak ni Levi, at padadalisyayin sila gaya ng pagdadalisay sa ginto at sa pilak, upang sila'y makapaghandog sa Panginoon ng handog na ayon sa katuwiran. Kung magkagayo'y ang handog ni Juda at ng Jerusalem ay magiging kaayaaya sa Panginoon, gaya ng mga araw noong una, at gaya ng mga taong nagdaan. Malakias 3:3, 4.

Ang “sumpa” na tinukoy sa Malakias ay tumutukoy sa isang pagsubok ng pagkilala sa kung ano ang kinakatawan ni Elias. Ang mga sa atin na ngayo’y nagigising ay dapat maunawaan na ang katotohanan ng sumpang “pitong ulit” ay natupad sa atin sa paghihimagsik na ipinamalas natin sa paggawa ng makasalanang paghuhula noong Hulyo 18, 2020. Dapat din tayong muling magpasya kung aling metodolohiyang propetiko ang pipiliin nating kainin. Dalawang saksi sa katotohanang ito, at mayroon pang iba, ay matatagpuan sa paglalahad ni Malakias tungkol sa darating na Elias, at gayundin sa mismong kasaysayan ni Elias. Malinaw na tinukoy ni Elias na iisa lamang ang wastong mensahe at metodolohiya.

At si Elias na Tisbeo, na isa sa mga taga-Galaad, ay nagsabi kay Ahab, Buhay ang Panginoon, ang Diyos ng Israel, na sa harap niya ako’y nakatayo, walang hamog ni ulan sa mga taong ito, kundi ayon sa aking salita. 1 Mga Hari 17:1.

Tinukoy ni Malakias ang isang "sumpa" na kinasasadlakan ng mga saserdote ng Diyos sa panahong lilitaw ang pangwakas na Elias, na may kinalaman sa sumpang nauugnay sa ikapu ng Diyos. Ang "sumpa" ng ikapu sa Malakias ay kumakatawan sa isang pasya sa panig ng bayan ng Diyos, sapagkat upang maalís ang sumpang kinasasadlakan na nila, kailangan nilang ipasiya kung saan naroroon at ano ang "kamalig".

Narito, ipapadala Ko ang Aking sugo, at ihahanda niya ang daan sa harap Ko; at ang Panginoon na inyong hinahanap ay biglang darating sa Kanyang templo, ang sugo ng tipan na inyong kinalulugdan; narito, Siya’y darating, wika ng Panginoon ng mga hukbo. Ngunit sino ang makatatagal sa araw ng Kanyang pagdating? at sino ang makakatayo kapag Siya’y nagpakita? sapagkat Siya ay gaya ng apoy ng tagadalisay, at gaya ng sabon ng mga tagapagpaputi: At Siya’y uupo na gaya ng tagadalisay at tagapaglinis ng pilak; at Kanyang lilinin ang mga anak ni Levi, at dadalisayin sila na parang ginto at pilak, upang makapaghandog sila sa Panginoon ng handog sa katuwiran. Kung magkagayo’y ang handog ng Juda at ng Jerusalem ay magiging kalugud-lugod sa Panginoon, gaya ng mga araw nang una, at gaya ng mga taon nang una. At lalapit Ako sa inyo para sa paghatol; at Ako’y magiging mabilis na saksi laban sa mga mangkukulam, at laban sa mga mangangalunya, at laban sa mga nanunumpa ng kasinungalingan, at laban sa mga naniniil sa manggagawa sa kanyang sahod, sa babaing balo, at sa ulila, at sa mga nagkakait sa taga-ibang-bansa ng kanyang karapatan, at hindi natatakot sa Akin, wika ng Panginoon ng mga hukbo. Sapagkat Ako ang Panginoon, hindi Ako nagbabago; kaya’t hindi kayo nalipol, kayong mga anak ni Jacob. Mula pa sa mga araw ng inyong mga ama ay lumihis kayo sa Aking mga palatuntunan, at hindi ninyo tinupad ang mga iyon. Manumbalik kayo sa Akin, at Ako’y manunumbalik sa inyo, wika ng Panginoon ng mga hukbo. Ngunit inyong sinabi, Sa ano kami manunumbalik? Ninakawan ba ng tao ang Diyos? Gayunma’y ninakawan ninyo Ako. Ngunit inyong sinasabi, Sa ano Ka namin ninakawan? Sa mga ikapu at mga handog. Kayo’y sinumpa ng sumpa; sapagkat ninakawan ninyo Ako, maging ang buong bansang ito. Dalhin ninyo ang lahat ng ikapu sa kamalig, upang magkaroon ng pagkain sa Aking bahay, at subukin ninyo Ako ngayon sa bagay na ito, wika ng Panginoon ng mga hukbo, kung hindi Ko bubuksan para sa inyo ang mga durungawan ng langit, at ibubuhos Ko sa inyo ang pagpapala, na walang sapat na kalalagyan. At sasawayin Ko ang mang-uubos alang-alang sa inyo, at hindi niya wawasakin ang mga bunga ng inyong

lupain; ni hindi ihuhulog ng inyong ubasan ang bunga nito bago ang kapanahunan sa bukid, wika ng Panginoon ng mga hukbo. Malakias 3:1-11.

Ang Panginoon ay hindi nagbabago, at hindi rin Siya nagbabago ng pamamaraan. Anuman ang “sumpa”—maging ano man ang kahulugan nito—na gaya ng kinakatawan sa sumpa ni Malakias hinggil sa “ikapu,” ang ikapu ay dapat dalhin sa kamalig, upang magkaroon ng “pagkain” sa bahay ng Diyos. Hinihingi ng katotohanang iyon na magpasya kung ano ang “kamalig,” at kung ano ang pagkaing ipinakakatawan ni William Miller sa kilusan ng unang anghel, na siyang naging tipo ng pagkaing kakainin sa kilusan ng ikatlong anghel? Isa sa mga sagisag ng pagkaing iyon ay ang “ulan” at “hamog.”

Dinggin ninyo, O mga langit, at ako’y magsasalita; at pakinggan mo, O lupa, ang mga salita ng aking bibig. Ang aking katuruan ay babagsak na parang ulan, ang aking pananalita ay papatak na gaya ng hamog, tulad ng ambon sa murang usbong, at gaya ng mga buhos ng ulan sa damo: sapagkat ipahahayag ko ang pangalan ng Panginoon; iukol ninyo ang kadakilaan sa ating Diyos. Siya ang Bato, sakdal ang kaniyang gawa; sapagkat ang lahat ng kaniyang mga daan ay kihatulan; isang Diyos ng katotohanan at walang kasamaan; matuwid at tapat siya. Deuteronomio 32:1-4.

Talaga bang iyon ang ibig ipakahulugan ni Elias sa sinabi niya kay Ahab? Ibig ba niyang sabihin na, sa mga huling araw, kapag naganap ang ganap na katuparan ng kilusan at mensahe ni Elias, na “hindi magkakaroon ng hamog o ulan sa mga taong ito, kundi ayon sa aking salita”? Ang “ulan” bang sinasabi ni Elias na ipagkakait, maliban kung ayon sa kanyang salita, ay tumutugma sa “ulan” na ipinangako ni Malakias bilang pagpapala?

Dalhin ninyo ang buong ikasampung bahagi sa kamalig, upang magkaroon ng pagkain sa aking bahay, at subukin ninyo Ako ngayon sa bagay na ito, wika ng Panginoon ng mga hukbo, kung hindi Ko bubuksan para sa inyo ang mga dungawan ng langit, at ibubuhos Ko sa inyo ang isang pagpapala, hanggang sa wala nang sapat na silid upang tanggapin ito. Malakias 3:10.

At ang "sumpa" ba ng hindi pinabanal na "handog" ng mga "pari", at ang maling paggamit ng "ikapu" na naganap na, ay kumakatawan din sa "sumpa" ng "pitong ulit"?

Noong katapusan ng Hulyo 2023, sinimulan naming ilathala ang mga artikulong sa diwa’y pag-uulit ng mensaheng matatagpuan sa serye ng mga pag-aaral na tinatawag na Habakkuk’s Tables. Ang pagkakaiba sa kasalukuyang paglalahad ay na pagkaraan ng Hulyo 18, 2020, sinimulan ng Panginoon na iharap ang ilan sa mga dating katuruan sa panibagong liwanag.

Sinimulan niyang ilantad ang mga bagay na sa aking paningin ay tila napakalalalim, subalit ako mismo ay hindi nakikipag-ugnayan, at ayaw ko ring makipag-ugnayan, sa gawaing dati nang ipinagkatiwala sa akin upang isakatuparan. Simula noong ika-19 ng Hulyo 2020, naunawaan ko na mali ang hulang ginawa noong nakaraang araw, at na ako mismo ang may higit na pananagutan sa makasalanang hulang iyon at sa kakila-kilabot nitong kinahinatnan kaysa sa sinumang iba.

Pagkatapos, noong Hulyo 2023, lubos akong nakumbinsi na, sa kabila ng aking ganap na kabiguan bilang pinuno ng kilusan ng ikatlong anghel ng Diyos, dapat ko man lamang simulang isulat ang

aking mga naunawaan mula noong Hulyo 2020. Pinagpasyahan kong ilagay sa sulat ang mga ibinukas sa akin mula nang naganap ang kasalanan noong Hulyo 18, 2020, at pagkatapos ay ilagay iyon sa talaang pampubliko, bago ako ihimlay sa kapahingahan.

Sa nakalipas na tatlong buwan mula noong Hulyo, may higit sa pitumpung bansa sa buong daigdig na ngayo'y sumusubaybay sa mga artikulong ito. Oo, may ilan na walang alinlangang sumusubaybay dahil sa mga di-banal na layunin at hangarin, ngunit hindi lahat. Malapit na nating paandarin ang isang programang magsasalin ng mga artikulong ito sa lahat ng pangunahing wika ng daigdig, sapagkat sa kasalukuyan, ang higit sa pitumpung bansang iyon ay napipilitang isaalang-alang ang mga katotohanang ito sa wikang Ingles lamang.

Kami ay gumagawa na upang tulungan ang ilan sa buong daigdig na hindi taglay ang mga kaparaanan at kakayahang makagawa ng malaki sa pamamagitan ng mga katotohanang ito, at napapaisip ako kung hindi kaya ang “kamalig” ni Malakias, na may tiyak na layunin ng pagkakaloob ng “pagkain” sa bahay ng Diyos, ay tumutukoy sa gawaing pagpapalaganap ng katotohanang nagmumula sa mga artikulong ito mula pa noong Hulyo ng 2023?

Sisimulan natin ang ating pagsasaalang-alang sa ikatlong kabanata ng aklat ni Daniel sa susunod na artikulo.

Tayo'y nabubuhay sa isang natatanging kapanahunan sa kasaysayan ng daigdig na ito. May isang dakilang gawain na dapat maisakatuparan sa napakaikling panahon, at ang bawat Kristiyano ay may bahagi na dapat gampanan sa pagtataguyod ng gawaing ito. Tinatawag ng Diyos ang mga taong italaga ang kanilang sarili sa gawaing pagliligtas ng mga kaluluwa. Kapag nagsimula nating maunawaan kung gaano kadakila ang sakripisyong ginawa ni Cristo upang iligtas ang sanlibutang napapahamak, makikita ang isang makapangyarihang pakikipagbuno upang iligtas ang mga kaluluwa. O, nawa'y makita at mapagtanto ng lahat ng ating mga iglesia ang walang hangganang sakripisyo ni Cristo!

Sa mga pangitain ng gabi, dumaan sa aking harapan ang mga tanawin na naglalarawan ng isang dakilang kilusang reporma sa gitna ng bayan ng Diyos. Marami ang nagpupuri sa Diyos. Ang mga maysakit ay pinagaling, at iba pang mga himala ay naganap. Isang espiritu ng pamamagitan sa pananalangin ang nasaksihan, gaya ng nahayag bago ang dakilang Araw ng Pentecostes. Daan-daan at libu-libo ang nakitang dumadalaw sa mga sambahayan at inilalahad sa kanila ang salita ng Diyos. Ang mga puso ay nahatulan sa budhi sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu, at nahayag ang espiritu ng tunay na pagbabagong-loob. Sa lahat ng panig ay ibinukas nang maluwang ang mga pintuan para sa pagpapahayag ng katotohanan. Ang sanlibutan ay tila naliwanagan ng makalangit na impluwensiya. Dakilang mga pagpapala ang tinanggap ng tunay at mapagpakumbabang bayan ng Diyos. Narinig ko ang mga tinig ng pasasalamat at pagpupuri, at tila may isang repormasyon na tulad ng nasaksihan natin noong 1844.

Gayunman, may ilan na tumangging magbalik-loob. Ayaw nilang lumakad sa landas ng Diyos, at nang magkaroon ng panawagan para sa mga kusang-loob na handog upang maisulong ang gawain ng Diyos, may ilan na makasariling kumapit sa kanilang mga ari-ariang makalupa. Ang mga mapag-imbot na ito ay nahiwalay sa kapisanan ng mga mananampalataya.

Ang mga kahatulan ng Diyos ay nasa daigdig, at, sa ilalim ng impluwensiya ng Espiritu Santo, nararapat nating ipahayag ang mensahe ng babala na ipinagkatiwala Niya sa atin. Dapat nating ihatid ang mensaheng ito nang walang pagkaantala, linya sa linya, tuntunin sa tuntunin.

Di-maglalaon at mapipilitan ang mga tao na gumawa ng malalaking pasiya, at tungkulin nating tiyaking mabigyan sila ng pagkakataong maunawaan ang katotohanan, upang makapanindigan sila nang may wastong pagkaunawa sa panig ng tama. Tinatawag ng Panginoon ang Kanyang bayan na magpagal—magpagal nang buong sigasig at may karunungan—samantalang nananatili pa ang panahon ng probasyon. Testimonies, tomo 9, 126.